

paa, at de have gravet dybere end de 16 Fod, og deels paa, at der under Arbeidet har fundet en usædvanlig Tilstand i Sted. Nu er det jo de ærede Medlemmer fra gammel Erfaring bekendt, at Frederikshavns Havn altid sænder til, og denne Tilstand vil stee i større eller mindre Omfang, efter som Vind og Veir stille sig. Naar altsaa de Herrer Entreprenører havde havt det Held, at Vind og Veir havde været for dem og ikke mod dem, hvilket synes at have været Tilfældet, saa vilde de sluppet overordentlig godt fra Arbeidet; nu har imidlertid Tilstanden paa Grund af Vind og Veir været stærkere, end de havde paaregnet; og derfor synes det, at Arbeidet er blevet mindre fordeelagtigt for dem; end det ellers vilde være blevet. Denne Grund kan jeg nu ikke antage for at være gyldig til at give Erstatningen. Den, der paatager sig et Arbeide, regner paa Fordeel eller Fortjeneste; dersom der altid var Fortjeneste ved at muddre, ville vi Alle give os af dermed, og det vilde blive en almindelig Forretning; men da der undertiden er Tab herved, overlader man det som alle andre Handelsforetagender til dem, som specielt give sig af dermed. Denne Grund kan jeg altsaa som sagt ikke anerkende som fyldestgjørende for at give Efterbetaling ud over det, som Staten har lovet. Den anden Grund, at de have gravet dybere, end de skulde, er endnu daarligere. De have fundet, at de paa Grund af Omstændighederne vare nødt til at grave dybere, og Havnecommissionen erklærer, at de have gravet $\frac{1}{8}$ Fod dybere. Det forekommer mig nu at være latterligt at nævne $\frac{1}{8}$ Fod eller $1\frac{1}{2}$ Tomme paa 16 Fods Dybtgaaende. Jeg troer ikke, at det er Nogen givet at muddre paa Linie, og $1\frac{1}{2}$ Tomme er ikke mere, end hvad der i Almindelighed afleveres formeget; da man ikke modtager Arbeidet under det bestemte Maal. Det er mig heller ikke bekendt, at der ved noget Arbeide, som Staten lader udføre, nogensinde bliver betalt Staten Noget tilbage, at Entreprenørerne sige: Vi have tjent godt, og her er 1000, eller 1500 Rb., som vi ikke behøve. Saa snart der derimod arriverer det Allermindste, plager man Statskassen for Erstatning. Jeg skal ikke modsiges, at det fra de Herrer's Standpunkt, der have indgivet dette

Andragende, kan være rigtig; men jeg taler her i Almindelighed om, at vi skulle være nøjeseende med at give Efterbetalinger. Entreprenørerne have havt et andet Arbeide at udføre — jeg troer til deres store Tilfredshed. De have faaet 92 Rb. betalt pr. Mudderkæst i Havnen; og det er en saa høj Betaling, at jeg haaber, de have havt en stor Fortjeneste derved, da man mange andre Steder har faaet gravet betydeligt billigere. Der har her ikke været Tale om at give Staten Noget tilbage. De anførte Grunde forekomme mig derfor at være for svage til, at man kan sige, at den højeste Grad af Billighed eller nogen Grad af Billighed, taler for at give en højere Betaling end den accorderede Sum, 13,500 Rb. Jeg vil dertil bemærke, at selv om der var Mære, der talte derfor, end der virkelig er, maa vi dog være nøjeseende, da vi ved at give saadanne Efterbetalinger udsætte os for ved ethvert Arbeide, der ikke falder ud til Fordeel for Entreprenørerne, at faae Begjæring om at betale Noget til. Det forekommer mig at være en daarlig Forretningsgang i saadanne Tilfælde at give Mære, end man er bleven enig om; og derfor skal jeg stemme derimod.

L. C. Petersen: Det er ingenlunde min Tanke, at udtvære eller udhale Debatten med den ærede Rigsdag'smand, der nu havde Ordet, angaaende det Arbeide, der er udført ved Frederikshavns Havn. Jeg har kun begjært Ordet for at give den Oplysning, at saavidt mig bekendt, have vedkommende Ingeniører truffet paa uforudsæete Hindringer, navnlig store Steen, hvormed de have havt betydelige Bekostninger. De have gjort Arbeidet dybere, end det skulde være. — Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at omtale Punktet Nr. 5. Det er ingenlunde for at udtale nogen som helst Utilfredshed med den høitærede Indvrigsminister, at jeg skal omtale, at der ikke er fremkommet noget Lovforslag efter den Commission's Forarbejder, som var nedsat angaaende Sandflugtens Dæmpning; men kun for at bede den høitærede Minister, saasnart Sagen blot nogenlunde kan være moden, at fremskynde, at et Lovforslag fremkommer, da disse Forhold efter min Overbeviisning i høj Grad trænge